
ПРОГЛАС

Издание на Филологическия факултет
при Великотърновския университет “Св. св. Кирил и Методий”

кн. 2, 2008 (год. XVII), ISSN 0861-7902

АВТОРИТЕ В БРОЯ

Светлана АТАНАСОВА – преподавател в катедра „Англицистика и американистика” при Филологически факултет на ВТУ „Св. св. Кирил и Методий” от 2001 г. Научните ѝ интереси са в областта на синтаксиса, прагматиката и социолингвистиката.

Върбан ВЪТОВ – професор д-р, преподавател в катедра “Съвременен български език” на ВТУ. Основните научни области, в които работи, са: съвременен български език – фонетика, лексикология, синтаксис; история на новобългарския книжовен език. *Дубл.*: Библията в езика ни. Речник на фразеологизмите с биб-лейски произход (2002), Строители и строителство на новобългарския книжовен език (2002), Езикът на Софроний Врачански (2001), Фонетика и фонология на българския език (2002), Лексикология на българския език (Лексемика. Ономастика. Фразеология. Лексикография) (1998), Общ курс по съвременен български език. Част I. Фонетика. Графика и правопис. Морфемика. Словообразуване (1992) и Част II. Лексикология и фразеология (1993); множество учебни помагала и речници, десетки студии и статии върху лингвистична проблематика.

Венелин ГРУДКОВ – доц. д-р в Катедрата по българска литература. Завършил е специалност „Българска филология” във ВТУ през 1982 г. От 1989 г. е асистент по старобългарска литература. От 1998 г. доктор (“Агиографски произведения от края на XII и първата половина на XIII в., свързани с Търново”). През 2002 г. е избран за редовен доцент и изнася лекции пред студенти филолози и теолози в областта на средновековната българска култура.

Светла ДЖИВТЕРЕВА – докторантка към Катедрата по българска литература на ВТУ, научни доклади върху българския фолклор пред Асоциация “Онгъл”, на Арнаудовите четения и др.

Кирил КАБАКЧИЕВ – д-р, доцент по история на българския език в катедра “Обща лингвистика и старобългаристика” на ВТУ. *Публ.*: “Евтимиевата реформа (хипотези и факти)” (Пловдив, 1997); “Търновска книжовна школа. Преводи и тълкувания” (В. Търново, 2001); студии и статии в областта на старобългаристиката.

Снежина КАРАГЪЗОВА – научен сътрудник в Секцията по общо и приложно езикознание към Института за български език при БАН. Завършва СУ със специалности руски и английски език. През 1980 г. във Варшава защитава докторска дисертация на тема “Местоименни средства на определената референция в съвременния български език”. Научните ѝ интереси са в областта на семантиката, прагматиката, когнитивистиката, културната лингвистика и езика на рекламата. *Публ.*: Езикови характеристики на рекламния дискурс. (Габрово, 2007).

Димитър КЕНАНОВ – професор, доктор на филологическите науки. Чете лекции по история на старобългарската литература, сравнително балканско литературознание и народопсихология. Лектор по български език, литература и култура в Русия, Литва и Естония. Автор е на над 170 статии, студии, монографии и рецензии на български, руски и италиански език. *Публ.*: Ораторската проза на Патриарх Евтимий Търновски (1995); Метафрастика. Симеон Метафраст и православната славянска агиография (1997); Евтимиева метафрастика. Път и мисия във времето (1999); Озареният Григорий Цамблак (2000); Славянска метафрастика (с приложение на жития за св. Сава Сръбски) (2002); Библия и старобългарска литература (2006); Българистични простори (2007).

Янка КОЕВА – ст. асистент по методика на обучението по немски език в кат. „Методика на езиковото и литературно обучение и литературознание”. Научни интереси: методика и дидактика на обучението по немски език, оценка на учебни комплекси, текстолингвистика, превод. Лицензиран екзаминатор на Österreichisches

Sprachdiplom. *Публ.*: Deutsch für dich. Ein Text – und Übungsbuch. (Абагар, 2007).

Гергина КРЪСТЕВА – д-р, ас. по „История на българската литература след Първата световна война” в катедра “История на литературата и сравнително литературознание” в ПУ “Паисий Хилендарски”. Завършила е специалност “Българска филология” във ВТУ. Доктор от 2007 г. с дисертация на тема “Аспекти на лирическата самонаблюдателност в българската поезия на 70-те години на XX век” при катедра “Българска литература и теория на литературата” на ПУ.

Людвиг СЕЛИМСКИ – професор д.ф.н., ръководител на Секция за историческо и сравнително езикознание в Шльонския университет в Катовице. Занимава се с история на езикознанието, историческо и сравнително славянско и балканско езикознание, етимология, ономастика и словообразуване. *Публ.*: Славянски езици (София, 1985); Християнските имена у българските католици (Katowice, 1999); Фамилни имена от Северозападна България. Влашки елемент (Katowice, 2006); Етюди по българска антропонимия. Лични имена (В. Търново, 2006); Изследвания по българска антропонимия. Фамилни и лични имена и прозвища (В. Търново, 2007); съавтор на Български етимологичен речник (т. 5, 1996; т. 6, 2002) и др.